

The Economy of Francesco gaat verder

Wij weten niet hoelang de wolken van de coronapandemie nog boven onze aarde hangen. Maar we weten wel dat we niet met de armen over elkaar moeten blijven zitten. Te groot is de noodkreet van degenen die het het zwaarst te verduren hebben omdat zij de eindjes niet meer aan elkaar kunnen knopen, maar meer nog de oorverdovende stilte van hen die niet eens meer kunnen schreeuwen.

De pandemie heeft de broosheid aan het licht gebracht van het economisch systeem dat een grote ongelijkheid heeft gecreëerd: ongelijkheid van toegang tot zorg, voedsel, onderwijs. Nodig is een visie op een wereld zoals wij die willen. Een visie die niet kan bestaan uit kleine aanpassingen van het bestaande.

Hoe zou een buitenstaander een systeem beoordelen waarin het aantal miljardairs toeneemt terwijl miljoenen anderen werkloos zijn? Waarin de uitgaven voor bewapening stijgen terwijl te veel mensen kampen met gebrek of honger? Is dit een wereld waarin we zouden willen leven? Toch is het de wereld waarin we leven. Wij hebben dus een visie nodig, een collectieve droom, die kan uitgroeien tot concrete stappen en richtingen.

In de verschillende processen en commissies waarin ik werk realiseer ik me dat het niet het lumineuze idee is dat het verschil maakt, en ook niet de aanwezigheid van prominente persoonlijkheden. Processen komen tot leven en worden productief wanneer iedereen weet dat hij deelneemt aan iets groters en niet bezig is om zich de resultaten toe te eigenen.

Dat is mijn ervaring met de Economie van Franciscus, deze wereldwijde beweging van jonge economen, ondernemers en changemakers die door paus Franciscus is geïnitieerd. Het brengt leven, ideeën, wegen voort, het brengt steeds meer jongeren en volwassenen met een hoog percentage aan creativiteit en moed samen.

Het is een vruchtbare beweging omdat zij voortkomt uit belangeloosheid: die van jongeren die zich inzetten om de economie nieuwe bezieling te geven, die van volwassenen die meedoen zonder de hoofdrolspelers te willen zijn. Uit deze ontmoeting van onbaatzuchtigheid wordt een visie geboren.

Door Alessandra Smerilli, docent Politieke Economie aan de Faculteit van Opvoedingswetenschappen 'Auxilium' te Rome en daarnaast, sinds eind maart 2021, ondersecretaris van het Vaticaanse ministerie voor de Bevordering van de Integrale Menselijke Ontwikkeling.